

ΑΙ ΩΡΑΙΑΙ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ

Η σπουδαία ζωή της Μόσχας.— Πώς εινε ντυμένες η γυναίκες.— Η πολυτέλεια δὲν ἔφυγε.— Αὐστηρά ἠθικὴ καὶ στοὺς δρόμους, καὶ ὑπὸ θέατρο.— Γόθι-ματρικὸν γεγονός τῆς Μόσχας.— Μία παράστασις ὀργανωθεῖσα μὲ ἀσιατικὴν πολυτέλειαν καὶ γλι-θὴν.— Αἱ ἀναμνήσεις τοῦ παλαιοῦ καθιστώτος ἔ-μειναν μόνο... στῆς κοῦκλες.— Μία θαυμασία ἀν-ταπόκρισις τῆς «Ζουρνάλ».

Ο εὐδαίμων ἀποταλμένος τῆς Πα-ροῦσης «Ζουρνάλ» εἰς τὴν Μόσχην, ἐπισκέπη τὴν ἑξῆς ἀνταπόκρισιν.
«Διὰ τὴν ἀπαιτητικὴν ἐπὶ τί-λους καὶ ἐκουρασθῆμεν λιγὸς ὁ-πὸ τῆς θεωρίας περὶ μαρξισμὸς, τὸς διαφόρους συνωμοσίας καὶ τοὺς κατακόπους τοῦ Σώματος τῆς Ασφα-λείας, ἢ περιπληθῆσθαι σήμερα εἰς τὴν Μόσχα ἰδοὺ ἢ Σαδοβόγια, μὲ μερικὰ ἀγῶνιστὰ ἢ ἄ· Ἐ· θὰ θε-μίζει τὸν . . . κ. Κλεμνενόφ / ἔστι-ται δὲ ἀποφασιστικῶς καὶ δημοκρατικῶς — ἢ π-λὸ ἀμυδρὸς — μὲ τὸ Λουβερλουρόν μας. Ο κόσμος ἴσως; λόγῳ τῆς ἐκρηκτικῆς ζήτησις, φαί-νεται πρὸ κορυφαίου ἀπὸ τὴν Πε-τρούπολι. Τὰ παιδικὰ ὄραμα γενι-κῶς, εἶνε καλὸ γὰρ».

Κοιμῶνται ῥοδόκριννα καὶ ἡ-συχάστα μέσα εἰς ἀμοξεία τους ἢ παίζουν μὲ εὐλίνας κοῦκλες, τῆς ὁ-ποίας κατασκευάζουσι οἱ χωρικοὶ καὶ τὸς στέλλον ἐπὶ πύλας. Τὸ περὶ ἔργον εἶνε ὅτι εἰς τῆς κοῦκλες αὐτῆς βιάται κανεὶς ἀναμνήσεις τῶν γρα-φικῶν ἰθίμων τοῦ παρελθόντος. Ὑψηλὰ χιουσιὰς μὲ διαδήματα, στηθόδεσμοι μὲ φουσακί μανίτια, φοβητικὸς πολὺ πλάτυς; μὲ πτυχῆς σκληρῶς, ἐπὶ τῶν ὀμοίων δένεται ἡ κλασικὴ ποδιὰ, ἢ κεντημένη μὲ κρῆσιν ἢ κίτρινη ἢ ζαφειὰ κόκκι-νη κλασική. Τώρα, πικρῶστατος εἰς τὸς πόλεις, αἱ γυναίκες τοῦ λαοῦ εἶ-νε ντυμένες ἑλαφρῶς, μὲ στενὰ καὶ κοντὰ φουσακί. Πρὸς κοντὰ φου-σακί καὶ ἀπὸ τῆς Παρισίανης . . .

Τὰ κοστούρια τῶν εἶνε ντυτικῶς χωρὶς ὑπερβολὴ ὄραμα, τὰ δὲ κομι-μενὰ μὲ μολλὶν τῶν ἀφίνου ἀεὺθερου τοὺς ἀχίνας, ὄραμα εὐχρηστον ὄ-ταν ὁ λουμὸς εἶνε ὄραμος. Τὸ ὄρα-μα τοῦτο περὶ ἔργον κἀταξ, ἀφοῦ οἱ ἀνταποκρισταὶ τοῦ ὄραμου φύλου φαίνονται ἀπὸ ἀνδρογυναικῶς, δὲν ταυρίζε μὲ τὰ καπέλα τοῦ φοροῦν ἢ ὄραμος τῆς «Μόσχας Πόδα» προ-ἔχοντα τὴν καπέλα αὐτῆ; ἰδοὺ μὲ στήριον ἄκρον. Ἀλλὰ ἰδοὺ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς Γενάριας τῶν Στραταρχῶν κέντ' ἢ μαγαζιά, καὶ καλοὺν σχε-δὸν ἄσ' εἰς ἐκεῖνα καὶ κολακτι-κῶν τὴν γυναικίαν μεταδοξίαν-πικραμιστικῶν μετρίων φταισιδία, περροπῆς, φάτικα μαλλιά, διενεῖ-λας, καὶ ἐπὶ τίλους καπέλα, ἀγνώ-στον προεξέδομας, φορεῖα δὲ ὀκλήρα καπέλων ἀπὸ πολὺ καλὴ καὶ φῆνα μαύρη φάβα, μὲ πολλὴν ἐπι-ἄσαν γαρυγιμένη, τῶν ὀμοίων ὄραμα; τὰ σχήματα, ποικιλίας ἐπὶ ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος, τοῦ καπέλου μπε-τόν τοῦ ὀμοίου ὁ γῆρος γαρίζε κρῆς τὰ κατὰ φάνα; μὲ τὴν μαλλίαν ὀμοίων, δὲν ἐνθουσιάζου ἔνα Ἐθ-νοπαῖον.

Γιντὶ τὰ σελῆς, τὰ ὅμοια κατ' ἀρχὴς ἔχουσαν δια τὰ μαγαζιά, ἀ-φίνου ἀεὺθερου τοῦ ἑμπορίου αὐτῶ-ν καθαρῶς; καλυτέλῳ ἔλθον τὰ ἐπιναοχρήσι καὶ τὰ διαξάγεται ἐλευ-θέρως; ἔνα; «ἐντροφορ» παρὰ τοῦ ὀμοίου ἐξήγησα κληρονομία, μὲ εἶπεν, ὅτι τὰ μαγαζιά αὐτῶν, κα-θῶ; καὶ ἄλλα τὰ ἐνδοχρήσι ἢ ἀ-συννομί, διὰ μὲσα ὁ' αὐτῶν κἀδε-ῖσος ψυρεῖται ἀνεκτανυστικῶς; ἢ νε-οπλαστικῶς, καὶ δὲν ἐννοοῦν τὰ συμμορφωθῆν πρὸς τὰς μολασιβι-κῶς ἀρχῆς.

Ἐπει λοιπὸν, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ αὐτῆς; συνήθησος πολλὰς φορῆς κομι-κῶς κυρίας ντυμένες μὲ κοστούρια ἀπὸ σῆος λευκῶ, μὲ κοντὰ φουσακί, κἀταξ μετρίων; καὶ ὀμοίαν ἀπὸ καὶ νεὶ Σουάντ-λεικὰ Μερι-κῶς ἢ αὐτῶν θὰ μοροῦσαν τὰ εἶ-ναι κομικῶς καὶ κολωνυμένως εἰς ὀ-οδήγησος Ἐθνοπαῖον κοσμικὸ κέν-τρον. Διότι, καίτοι ὁ μολασιβι-κῶς κἀταξ δίων τὸν κόσμον, ἐ-τούτοι, ἢ Ρωσῶδες διετήρησαν κἀ-ποια χροὶ ὀμοίαν πρὸς κανὸς εἰς τὴν σωματικὴν τὸν ἰσορροπία καὶ εἰς τὰς ἁρμονικῶς τῶν γραμ-μῶν, αἰτινας συντελοῦν εἰς τὸ νὰ οἶ; προξενῶν εὐχρηστοὶ καθὼς κινῶνται.

Μία ἑλλειψίς σκουδαία ἑλλεί-ψει κορσῶδων ἢ Μοσχοβίτισσας ἐμ-φρανίζονται μὲ τὴν κοιλίαν προξεί-χουσαν καὶ ἐνθουσιάζου οὕτω τὴν ὀ-περβολὴν κρῆστογῶν εἰκάνων.

Παρὰ τὰ ντυτικῶς ἐν τούτοις, τοὺς γυναικῶς βραχιλίας, τῆς ἁρμ-ονικῆς γραμμῆς καὶ τὸ λιγερόν καὶ χαμηροτὸν δάδαμα τῶν γυναικῶν τῆς Μόσχας, δὲν φαίνονται οὕτω νὰ ἔχουσαν εἰς τοὺς διαβάτας σαρ-κῶς ἐπιθυμίας—ὄραμα δὲ συνβί-βιν εἰς κἀθε εὐροπαϊκῆν μεγαλοῦ-πολι. Ἄν ὄραμα τὰ εἶπω ὅτι ἢ ἢ-θική βασιλεῖα ἐνεαῖθα, διὰ τὸν λόγον, ὅτι ἐν Ρωσῶς εἶπον πάντα τε περὶ τῆς ἠθικῆς διαφορῶν ἀντί-ληψιν ἀπὸ ἑμῶς. Οἱ μολασιβι-κῶς φαίνεται ὅτι ἐξελθῶσαν τε-λεῖσος τὰ περὶ ὄραμα ἀπὸ τῆς ἢ ἢ-πυργίλματος θυγατέρας τῆς Ἀφρο-δίτης.

Αἱ περισσότεραι σκληρῶς ἐνε-κλεισθησαν εἰς ἐξελθῶσαν κεντρῶ-σεως ἐκ τῶν ὀμοίων σγῶ-σγῶ ἐπι-νῆθον εἰς τὴν κανονικὴν ἢ μῆλλον ἀνεικανικὴν ζῶην τῆς κρῆστοῦ-σης.

Ἡ ἠθικῆς, ἑθνοπαῖκῶς τοῦ ὀμοίου ἀποταλῶ κεντρῶ ἀνεκρῶσαν ὄραμα εἰς τοὺς δρόμους ἔσον καὶ εἰς τὸ θέατρον. Τοῦτο ὄραμα δὲν ἀποκλείει τὴν κολωνυτικῶν, ἴσως εἰς τὸ τελευ-ταῖον. Ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς σοφισ-τικῆς κυβερνήσεως, ἢτς προσφέρει τὰ ἔθωδα, τὸ κολωνυτικὸν θέατρον τῆς Μόσχας καίτε τὴν «Κό-ρην τῆς Καρ Ἀγῶν» μὲ σκηνοθε-σίαν τῆς ὀμοίου ἢ κολωνυτικῶν ἔπερ-βαίνει πᾶν ὅτι μῆχρι σήμερον εἶδον. Μὲ εἶπον ὅτι τὰ ἔθωδα τῶν κρῆ-σεῖσων τούτων ἔχουσαν εἰς εἰκοσι-ἑκκοσμίαν ρουβίλιων—σοβιετικῶν φουσακ, ἀλλὰ τίλος πάντων, τὰ ὀ-μοία ἐν Ρωσῶς εἶνε πάντα εἰκοσι-ἑκκοσμίαν.

Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι τὸ ἔργον τὸ ἐκροβῶσαν κἀταξ τοῦ ἔκου, πρῶ-τῆς τῆς καλλιτέχνης, βοηθησί-μοι ἀπὸ ἰσορροπῶν, συνειρμῶν ἐπὶ-σαν καὶ ἔγῳ δὲν ἐξῆρος πῶσα ἔργα πρὶν ἢ σκεδῶσαν τὸ κοσμοτοῦμα, τῶν ὀμοίων ἢ ἀσιατικῆς γλιθῆ καὶ ὀ-μοίως κατακλήσουσιν. Σπέν, με-τρίων, βελῶδου βαρῶν, κεντημέ-ναι μὲ κωστή χροσὴ ἢ ἀσημένια, μὲ πῆγες; μὲ ἀπομυθιστικῶν κολωνυ-κῶν καὶ μορφοταρῶν μὲ ὀ, τι φανταστικῶς, βιάται κανεὶς εἰς τὴν παρῶσαν αὐτῆν. Ἀχάμη καὶ γὰ-τὰ κομικῶς κατεβλήθη ἰδιαίτερα

φροντίς, τὰ ὅμοια κατασκευάσθησαν ἐπιτήδως;

Τὸ καίξιμο τῶν ἠθοποιῶν δὲ μὲ ἄρα καὶ πολὺ. Ἡ πῶρα πολὺ μελέτη φαίνεται ὅτι ἔδωκε τὴν φου-σακίτητα; Ἡ ὀμοίω κανεὶ; ὅτι οὐ-κἀθε νότι τοῦ καλλιτέχνη ἀνεκπο-κρίνετα καὶ ὀμοίω κρῆστονομία, ὄραμα δὲ τὸ ἔργον κἀτάστατο μὲ πρῶτῶ ἀπὸ ταμῶν βῆσιν, τὰ ὅμοια ἐγίνοντο καὶ ὀμοίω μὲ μηχανι-σμὸν τέλειον. Πρῶτισμῶ ἔνα θέα-τρον εἰς τὸ ὀμοίον τὰ σκηνηκὶ νὰ μὴ στοιχίζου εἰμῆ κενήσος εἰκοσῶ-φραγμα, ἀλλ' εἰς τὸ ὀμοίον νοιώσῃ κανεὶς τὴν ἀληθινὴν ζῶην τὰ πᾶλη ἐπὶ σκηνης.
Ζὰκ Μοσχοβίτικῶς